

постѣлки, покривки, козяцы, раваницы, кычены губеры, прѣжда за вѣтъкъ имъ не ся прѣдѣ на хуркы, нѣ маха ся съ махалкы на дебѣло Пк. 86. 2) Козлиная шерсть. Д. 370: Ти носиш гащи сукнени, Аз носж сукман от козак. Д. 47, 23—24. 3) Названіе горы. Гн. 183.

Кѡж ся *гл.* *дл.* ягнюсь, кочусь; обьягнюсь, окочусь (*бол. сл. про козъ*) *Бол.*

Кѡй, Коя, Коѣ (Коіе) *мн. ч.* **Кѡй, Кѡй'** (**Коѣ II.**) *мѣст.* 1) *вопрос.* а) *только въ муж. и жен. род.* кто: Дружина вѣрна, зговорна! Кой на кжде е, да доде, Да земли тешко иманіе, Кой колко може да дигне, Азе ща съ кола да карамъ. М. 166. За кого, майко, за кого ке ме омѣжишъ? М. 273. Мило мое цвѣтице! Коя ли те ѣ садила, коя ще да те разсажда? Д. 45, 30—32. Кой' да бѣа тѣ два господара? М. 47. Кѡй додохж (сж дошлѣ)? б) *какой; который:* Кой ке можить три злати яболка, Да познать, кое отъ коя година ѣ! М. 57. Кои могълы бѣхж вѣнчени съ неговытѣ ограда? Р. 1. 2) *относ.* кто; *который:* Кой кстка не храни, той храни мишките. Кн. 62. Кѡй момѣ сини жи́ли ѣма по бѣлото лицѣ, тѣѣ момѣ два брѣта раздѣла (*нач. нар. пѣсни*). День денеска манастиръ ми стоить, Кой греить како врукъо сѣнце. М. 47. (*ср. кѡйто*). 3) *неопр.* кто(—нибудь), *какой(—нибудь), который(—нибудь):* Това бѣше имъ всичкото знаяніе, това бѣше имъ всичката работа, Като нѣмаше кой живѣ майчинъ и бащинъ да ги свѣсти. Л. Д. 1869 р. 128. 4) *раздѣлит.* **Кѡй—Кѡй** кто—кто, *который—который:* Кому майка, кому мащѣа. М. р. 530. Женытѣ даривать отрочето: коя съсъ жлѣтиче, коя съсъ грошче. Ч. 4. Керпичи клада се малки деца, кой отъ године, кой отъ половина. В. 1. **Кѡй-годѣ** *мѣст. неопр.* кто-нибудь; *какой-нибудь:* Либе, хубава Тодоро! Не седи, либе, та гледай; На кому-годѣ поможи, Кѡй-годѣ да си надвѣе. М. 161. Та да му проговорите коѣ-годѣ добръ рѣчь. Л. Д. 1871 р. 176. **Кѡй** да кто(бы) ни: Българинъ ученикъ, кой да былъ той и гдѣ то и да былъ, нужно му е да има примѣрно прилѣжаніе. Л. Д. 1872 р. 264. **Кѡй** да ѣ, *мн.* **Кѡй (Кѡй)** да сж; **Кѡй** да бѣлъ, *мн.* **Кѡй (Кѡй)** да били(ѣ); **Кѡй** да билó кто бы ни было, кто ни на есть; *какой бы ни было, какой ни на есть:* Прѣглядай, кога ще ся падне коя да е отъ четыретѣхъ мѣны на мѣсеца. Л. Д. 1869 р. 39. Да земемъ сега двѣ кои да сж близны мѣста. Л. Д. 1871 р. 95. Всяко писмо освѣнь на Българскый или кой да било другъ языкъ трѣбва да бѣде надписано и на Турскый языкъ. Л. Д. 1869 р. 45. **Кѡйто, Коѣто, Коѣто** *мѣст. относ.* кто, что; *который, которая, которое.* Кѡйто е надналь въ морето той са отъ дѣждѣтъ не бои. Кн. 64. Бабицката възала тува, куету ѣ ся случилу.